

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010309
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521010309.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného P. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 0T/71/2021-62 zo dňa 13.01.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 0T/71/2021-62 zo dňa 13.01.2022 bol obžalovaný P. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom trvale bytom Z., uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 25.12.2021 v čase o 23:45 hod. v Piešťanoch na ulici Kláštorská smerom na Ostrov, v krátkom čase po požití alkoholických nápojov viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. GMC Hummer H3 s ev. č. PN 380CT, kde bol pre porušenie pravidiel cestnej premávky zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Piešťany, ktorá ho v čase o 23:51 hod. podrobila dychovej skúške na analyzátore dychu zn. AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A409770, ktorým mu bolo namerané 1,02 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu.

Za tento trestný čin mu okresný súd uložil podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 62-67 spisu.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Okresný súd vyhlásenie uznesením v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu

v akom sa obžalovaný priznal k spáchanému skutku nevykonával, vykonal len dokazovanie k výroku o treste.

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd postupoval v zmysle ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, ale aj na účel trestu a možnosť nápravy páchatel'a. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť-obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, čo viedlo k modifikácii trestnej sadzby znížením hornej hranice o jednu tretinu. Súd obžalovanému vymeral trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a výkon trestu mu podmienene odložil na skúšobnú dobu, keďže trest odňatia slobody neprevyšoval dva roky a vzhľadom na osobu obžalovaného a na okolnosti prípadu, bol súd toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Skúšobnú dobu okresný súd obžalovanému určil na 2 (dva) roky, teda pod polovicou zákonného rozpätia, ktorú považoval za primeranú okolnostiam prípadu, osobe obžalovaného, ako aj spôsobeným následkom. Okresný súd zároveň obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu päť rokov a sedem mesiacov. Pri ukladaní uvedeného trestu zákazu činnosti okresný súd zohľadnil nielen osobné pomery obžalovaného v čase ukladania trestu ale aj okolnosti daného prípadu, zvlášť v prípade, ako je posudzovaný, keď obžalovaný viedol motorové vozidlo s množstvom nameranej hodnoty 1,02 mg/l alkoholu v dychu (cca 2,13 promile) ohrozujúc tým ďalších účastníkov cestnej premávky. Okresný súd ďalej uviedol, že sa nestotožnil s návrhom prokurátorky podľa § 60 odsek 1 písmena a) Trestného zákona a nerozhodol o uložení trestu prepadnutia veci, nakoľko cena zadržaného motorového vozidla v čase nadobudnutia predstavovala minimálne sumu 12.500,- eur, obžalovaný uvedenú výšku osvedčil a preukázal bankovým výpisom. Obžalovaný má na motorové vozidlo poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý by po uložení trestu prepadnutia veci musel naďalej splácať až do úplného zaplatenia poskytnutého spotrebiteľského úveru v mesačných splátkach vo výške 119,66- eur a preto navrhovaný trest prepadnutia veci považoval okresný súd za neprimerane prísny.

Proti tomuto rozsudku podal bezprostredne po jeho vyhlásení odvolanie okresný prokurátor (č. I. 61 spisu), a to v neprospech obžalovaného, ktoré písomne odôvodnil (č. I. 69 spisu).

Okresný prokurátor v odvolaní uviedol, že s predmetným rozsudkom súdu sa v časti výroku o treste pre neuloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to osobného motorového vozidla značky GMC Hummer H3 s evidenčným číslom PN 380 CT, VIN: 5GTDN136568195962, čiernej farby, rok výroby 2006, nestotožňuje, nakoľko má za to, že bez takto uloženého trestu prepadnutia veci nemožno považovať trest uložený obvinenému za primeraný a dostatočný k náprave páchatel'a. Poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že obžalovaný bol už v predchádzajúcom období odsúdený za spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za ktorý bol postihnutý uložením podmienene trestu odňatia slobody a trestom zákazu činnosti, ktoré evidentne k jeho náprave nevedli, pretože opäť jazdil na svojom osobnom motorovom vozidle v čase, kedy bola jeho schopnosť viesť motorové vozidlá zásadným spôsobom ovplyvnená požitím väčšieho množstva alkoholu. Navyše v prvom prípade obvinený P. Z. spáchaním prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona svojím nezodpovedným konaním spôsobil aj dopravnú nehodu a škodu na majetku poškodenej osoby v sume 560,- Eur. Taktiež poukazuje na hodnotu alkoholu v dychu obžalovaného v čase spáchania skutku - dňa 25.12.2021 v čase o 23:51 hodine 1,02 mg/l, čo je v prepočte 2,13 promile alkoholu v dychu. Tu treba zvýrazniť taktiež hodnotu alkoholu v dychu obžalovaného P. Z. pri predchádzajúcom odsúdení za rovnaký trestný čin v roku 2017, keď v čase spáchania skutku - dňa 24.11.2017 v čase o 13:21 hodine mu bolo nameraných 1,01 mg/l, čo je v prepočte 2,10 promile alkoholu v dychu. Preto uloženie trestu prepadnutia veci - osobného motorového vozidla, v tomto konkrétnom prípade by nebolo v zjavnom nepomere k miere závažnosti opakovane spáchaného prečinu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti chýbajúceho výroku o treste zrušil a vo veci sám rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné v celom rozsahu. Je toho názoru, že Okresný súd Piešťany sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, preto považuje napadnutý rozsudok za zákonný a vecne správny. Vyššie uvedenú argumentáciu prokuratúry považuje za nedôvodnú a účelovú. Má za to, že Okresný súd Piešťany sa v napadnutom rozsudku vyčerpávajúco

vyjadril ku všetkým prokuratúrou namietaným skutočnostiam. Súd prvého stupňa sa s právnym posúdením skutkového stavu v rámci tohto konania vysporiadal zákonne a vecne správne, pričom toto svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúco odôvodnil. Uvádza, že za svoje protiprávne konanie bol riadne odsúdený, pričom tresty riadne vykonal (uvedené odsúdenie má zahladené). V tomto aktuálne prejednávacom prípade sa ku skutku priznal, tento úprimne oľutoval. Jeho konanie nie je možné ničím ospravedlniť. Skutočne svoje konanie úprimne ľutuje. Za jeho konanie mu bol uložený podmienený trest a trest zákazu činnosti vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov. Je toho názoru, že práve trestom zákazu činnosti vo vyššie uvedenom značnom rozsahu súd prvého stupňa zohľadnil z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie všetky tie skutočnosti, ktoré namieta prokuratúra (opakované odsúdenie, hodnota nameraného alkoholu v krvi a pod.). Vyššie uvedené dve odsúdenia sú jeho jediné protiprávne konania, ktorých sa doposiaľ dopustil, dokonca nemá evidované ani žiadne priestupky, a to ani na úseku cestnej dopravy. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že tresty, ktoré mu boli uložené napadnutým rozsudkom možno považovať za zákonné a spravodlivé. Predmetné motorové vozidlo v hodnote cca 12.500 Eur si zakúpil cca pred 4 rokmi, pričom sa jednalo o motorové vozidlo, po ktorom túžil. Za účelom financovania kúpy auta si zobral spotrebiteľský úver, ktorý do dnešného dňa spláca. Ďalej poukazuje na to, že predmetné motorové vozidlo je jediný majetok vyššej hodnoty, ktorý vlastní. Býva v spoločnej domácnosti s mamou (o ktorú sa stará), je riadne zamestnaný ako zvärač, je obyčajný pracujúci človek, ktorý tvrdo manuálne pracuje, aby si zarobil dostatok finančných prostriedkov na vedenie slušného života. Práve s poukazom na vyššie uvedené, súd správne posúdil okolnosti prípadu, ako aj pomery páchatel'a a postupoval tak, že mu trest prepadnutia veci neuložil. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiada prostredníctvom tohto podania Krajský súd v Trnave, aby odvolanie Okresnej prokuratúry Piešťany zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 17.05.2022 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním okresného prokurátora, odpisom z registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave v celom rozsahu odkázal na dôvody uvedené v písomnom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd výrok o treste napadnutého rozsudku zrušil a uložil obžalovanému primeraný trest. Obhajca JUDr. Matej Csenky uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriavam písomného vyjadrenia k odvolaniu OP a je toho názoru, že ak by bol uložený trest prepadnutia veci, prišlo by k duplicitnému trestu, toto motorové vozidlo spláca obžalovaný formou splátok, navrhol odvolanie OP zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný P. Z. uviedol, že súhlasí s vyjadrením svojho obhajcu.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady a preto si závery napadnutého rozsudku, ohľadom uloženia trestu obžalovanému, v značnej miere osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že okresný prokurátor napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2022 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom okresného prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012).

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povesť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, teda že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Okresný súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatel'a. Odvolací súd považuje uložený trest - trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dva) roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov za zákonný a spravodlivý. V prospech obžalovaného vyznel aj celkový postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, keď sa k tomuto skutku priznal, urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky okresného prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Obžalovaný má na motorové vozidlo poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý by po uložení trestu prepadnutia veci musel aj naďalej splácať. Odvolací súd preto rovnako považoval navrhovaný trest prepadnutia veci už pri uložených trestoch - šesť mesačnom podmienenom treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní päť rokov a sedem mesiacov, za neprimerane prísny a postihujúci obžalovaného duplicitne, spočívajúceho nielen v treste prepadnutia vecí ale i povinnosti zaplatiť poskytnutý spotrebiteľský úver poskytnutý na kúpu motorového vozidla. Tresty uložené obžalovanému aj podľa názoru krajského súdu v dostatočnej miere odzrkadľujú závažnosť spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Ide o tresty, ktoré sú podľa názoru krajského súdu aj spôsobilé vyjadriť morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu-rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyselne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.